

KİŞİSEL GELİŞİM HİKÂYESİ-1

“On bir yaşındaydı ve New Hampshire gölünün ortasındaki adadaki evlerinde ne zaman eline bir fırsat geçse hemen balığa çıkardı.

Levrek avı yasağının kalkmasından bir gün önce, babasıyla akşamın ilk saatlerinde küçük güneş balıklarından yakaladı. Sonra oltasına yem takıp oltayı fırlatma talimi yaptı. Yem suya değdiği zaman gün batımında suda altın haleler oluşturmuş, daha sonra gölün üzerinde ay doğmuştu. Oltasının hızla çekildiğini hissedince, oltaya büyük bir balık geldiğini anladı.

Babası oğlunun balığı çekişini hayranlıkla izledi. Çocuk, sonunda yorgun düşen balığı sudan çıkardı. O güne kadar gördüğü en büyük balıktı ve bir levrekti bu; ama av yasağının kalkmasına sadece saatler kalmıştı. Baba oğul güzelim balığa baktılar, pulları ay ışığında ıslık ıslık parlıyordu. Babası bir kibrit yakıp saatine baktı. Saat on olmuştu. Av yasağının bitmesine daha iki saat vardı. Önce balığa, sonra oğluna baktı.

“Suya geri bırakman gerekiyor, oğlum,” dedi.

“Baba!” diye itiraz etti çocuk ağlamaklı bir sesle.

“Başka balıklar da var,” dedi babası.

“Ama hiçbiri bunun kadar büyük değil!” dedi çocuk.

Göle şöyle bir göz attı. Gölde hiçbir balıkçı teknesi yoktu. Babasının yüzüne baktı bu kez. Kendilerini hiç kimsenin görmemiş olmasına, kimsenin ne balığı yakaladıklarını bilmesinin olanaksız olmasına karşın, babasının sesinden bu konuda hiçbir ödün vermeyeceğini anlamıştı. Oltanın ucunu balığın ağzından çekti ve balığı gölün karanlık sularına bıraktı. Balık suya düşer düşmez, şöyle bir çırpındı ve gözden kayboldu.

Çocuk bir daha bu kadar büyük bir balık tutamayacağından emindi. Bu olay, bundan tam otuz dört yıl önce oldu. Bugün, o çocuk New York City”nin ünlü mimarlarından. Babasının küçük evi o adadadır. Oğlunu ve kızlarını o adadaki küçük eve balık tutmaya götürür. Evet, zaman çocuğu haklı çıkarmıştı, bir daha o kadar büyük bir balık tutamadı. Fakat değerler konusunda ne zaman bir ikilem yaşasa, hep o balığı gözünün önüne getirir”.

Çocuğun babasından öğrendiği gibi değerler, doğru ile yanlışın ne olduğu konusunda çok basit bir konudur. Güç olan yalnızca değerlerin uygulanabilmesidir. Birileri görmediği zaman da doğru olanı yapabiliyor muyuz?

Ortalıkta polis olmadığı zaman da bile emniyet şeridinden gitmemeyi seçiyor muyuz, kimsenin bizi görmediği zaman yerlere bir şey atıyor muyuz, yöneticimiz başımızda olmasa da sadece kendimiz için çalışabiliyor muyuz? Bunu öğrenebilmek ve bunu öğretebilmek çok önemli. Evet, belki küçüklüğümüzde bizlere balığı suya geri bırakmak öğretilbilseydi, doğru olanı yapabirdik. Çünkü gerçeğin ve doğrunun ne olduğunu öğrenmiş olurduk. Bu doğru, bizim hayatımız boyunca huzur içinde yaşamamıza neden olacak doğrudur.

Doğru olanı yapma kararı belleklerimizdeki canlılığını hiçbir zaman yitirmemeli. Fırsatlardan yararlanmak değil, doğru olanı yapmaktır önemli olan. Kimse görmese bile...